

Нещо се промени

Беше ден обикновен за повечето хора.

Но не и за мен.

Павлина Павлова, българка, от 1999г. живуща в Лос Анджелис, Калифорния.

Лежах в една от по-добрите болници в Ел Ей, след животоспасяваща операция.

Отворила си бях лаптопа и четях български уебсайтове.

В такива моменти целият живот на човек минава през съзнанието му.

Определено става по-стойностен и му се ще да направи неща, които е пропуснал.

И то веднага, **дела и хора, които цени, и не желае да се забравят.**

След броени дни е 24 май - Празникът на Българската култура и писменост, което също е един добър повод.

Така реших да напиша за Евгени Веселинов.

Тук българите го наричат „журналиста“.

Не само, заради професията му, но и неговото призвание.

Пиша, не само заради работата му, а това, което той направи за българщината в градът на второ място по брой на българи в САЩ.

И най-вече, че след като той се появи и започна да прави неща за българското, наистина **НЕЩО СЕ ПРОМЕНИ.**

Някой започна да прави неща, които бяха много ефективни и практични, и в същото време никога не се изтъкваше. И винаги безплатни за хората!

Да направиш това точно в „Града на Ангелите“, както наричат градът ни, в който живеем, си е малък подвиг, или както съм чувала да казват за Евгени - „трябва да си малко луд“.

Като бивш секретар на Комисията по национална сигурност на Парламента, ще добавя, че нещата, които направи Евгени за българщината в САЩ са от важно значение и за авторитетът на България.

Позволявам си да пиша, и поради това, че имах възможност да наблюдавам съвсем отблизо, като участник в процеса, като член на неговата Фондация BULGARICA за „Разпространение на Българска култура и писменост в САЩ“.

Отново правя това, без да го уведомя, защото, той нямаше да ми разреши да го сторя.

А аз искам и го правя от сърце!

Защото Евгени никога не ни даваше да говорим за работата, а казваше:

„Право да говорят, какво правим, имат само хората! Ние само ще правим нещата!“

Не ми трябват пари или служба, защото всички в тази организация работим доброволно и всичко, което се организира е безплатно, или с определена цел за дарение. Има и американци – работят съвсем без пари. Така ми е по-леко!

Имам си друга, много добре платена работа и много малко време успявам да заделям за БУЛГАРИКА.

Познавах Евгени още от България, но никога лично.

Първата ми среща с Евгени Веселинов беше меко казано – стряскаща.

В САЩ, в Лос Анджелис го видях за първи път през 2003г., на един български пикник да разнася ксеро-копия, нормален размер листове, на текстове на роден език със снимки, като ги представяше за вестник.

Беше със съпругата си, като бе облякъл и себе си, и нея, със спортна фланелка на национала на България.

Поздравих го, и го попитах какво продава.

Той буквално ме отрязва – „*Това не се продава, това е български вестник!*“

Толкова сериозно ми го каза, че направо ме стресна и не посмях да споря за формата на „вестника“.

Така разбрах, че имаме вече **първото печатно издание на български език на Западния бряг.**

След това листчетата станаха вестник - 2004г., след това добави и група за комуникации в интернет – 2005г., вече и уебсайт от 2009г.

24 май е Празника на Българската култура и писменост, дата която аз свързвам и с ежегодните Световни срещи на българските медии, където Евгени Веселинов е канен от самото начало 2005г. и така показва, че и ние съществуваме на Западния бряг в САЩ от 2005г., макар и толкова далеч от Родината!

Искам дебело да подчертая – всичко винаги бе бесплатно. Както и всичко останало, за което ще разкажа по-нататък. Нещо което не се е случвало, поне откакто аз съм тук.

Евгени създава публичната фондация **БУЛГАРИКА (BulgariCA) с предмет на дейност „Разпространение и обучение на българската култура и писменост в САЩ” с нестопанска цел и дарителска дейност.** Регистрацията е направена в Щата Калифорния с код 501(c)(3). Името е съкратено от “Българи в Калифорния” (BULGARICA - BULGARians In CALifornia).

На Западния бряг нямаше консулство доста време. Имало едно, закрили го поради проблеми. Докато не дойде месец март 2005-та година.

Тогава Веселинов успя да организира и **Първите консулски дни** в Ел Ей. Забележете, консулството все още не бе открито. Уговори се с Църквата „Св.Георги” и подреждаше хората на опашка по списък пред сградата.

Тогава се зароди и съвместната работа с изпратените официални дипломати в Първото Генерално консулство в Лос Анджелис, с които ще свършат още доста неща.

От къде събра сили? Само ще спомена, че малко преди това през януари Евгени бе загубил дете.

Не мина и месец и на 16 април 2005г. последва организирането на **Първият футболен мач** в историята от Фондация Булгарика и в-к ОБЗОР, и доколкото ми е известно и досега, между наши емигранти в чужбина – отборите на Лос Анджелис и Чикаго. Група от 40 човека от Илинойс е настанена в Ел Ей, над 500 човека бяха на трибуните, Свещеник благослови играчите, концерт народна музика бе изнесен на терена. Благодарствено писмо бе изпратено от ген. секретар на БФС Капралов.

Ползотворната съвместна работа с официалните представители на България в Ел Ей продължи по време на **Парламентарните избори** за народни представители за 40 Народно събрание през юни 2005 г.

Тогава Веселинов успя да организира избирателни секции в няколко щата, Подсигури транспорт за специално изпратените от България в Лос Анджелис наблюдатели от различните политически сили. С помощта на Веселинов са набрани необходимите бройки желаещи да гласуват, за да бъдат открити изборни бюра на няколко места, включително извън Калифорния - Сиатъл и Хавай. Подсигурява подходящи помещения.

Подобно нещо се случи и през октомври 2006 г. на **президентските избори.**

Типично в стил „Евгени”, съвсем тихо и незабелязано мина и **спасяването от ненужна скъпа операция на сляпото 11-годишно българче** Тошко (Тодор Цветков), което бе дошло през октомври 2005-та година от България в САЩ за операция на ретината, под предлог че ще прогледне.

Бяха му се обадили от новосъздаденото генерално консулство в Ел Ей.

Жената, която доведе детето, „мама Данче” (Йорданка Генова) носеше десетки хиляди долара, за да плати. Пари, събирани от медиите и спонсори в България.. „Мама Данче” е взела за отглеждане болното дете - 19 килограма на 9 годинки, изоставен на произвола на съдбата във Враца.

Какво направи Евгени? Отидоха с консула и намериха място за спане. И не само, храна също.

Специални къщи за проблемни деца към МакДоналдс. Но и там се плаща, макар и минимално.

Веселинов плаща престоят през първата седмица, а консултът втората. Сградата е съвсем близо и до болницата.

С неприявдидимото си недоверие обаче, явно от професията, Евгени решава да заведе Тошко поне на още един специалист на преглед преди операцията.

Намира един от най-добрите професори в САЩ към Университета на Калифорния в Лос Анджелис (UCLA) и организира преглед. Оказва се, че положението е неспасяемо – ретината е изгоряла напълно.

Отказва операцията на негова отговорност и обвинява лекаря, поканил Тошко в измама, ако не върне предплатените пари. Всичко минава тихо и спокойно, парите са взети и Тошко е готов да се връща в София, но и това не е всичко. Евгени завежда детето в БРАИЛ ИНСТИТУТ за слепи и му накупува нужни неща.

Няма да забравя думите на детето в българската Църква, което бе довел Евгени, за да му прочетат молитва и да опита да му съберат малко пари, което не се получи. Тошко държеше Веселинов за ръката и непрекъснато мълвеше „Обичкам те батко Евгени.”

За първи път някой открито се наема да помогне на българин, който е дошъл с пари за лечение, без да потърси и стотинка.

На 18 Октомври 2005 г. благодарствено писмо бе връчено на Президента Георги Първанов, който по това време бе на посещение в Чикаго, за това, че е направил възможно пътуването на Тодор Цветков и Йорданка Генова.

Още нещо, което никой не знае и Веселинов не иска въобще да се говори за това, че е канен в различни синагоги на Ел Ей за да разкаже историята по спасяването на евреите в България по време на Втората световна война.

Винаги казваше: „Всички трябва много добре да знаят, трябва непрекъснато да им се напомня, че нито един български еврей не е бил убит или даден на нацистите!”.

Датата е 6-ти Май 2006г. – Празникът на Св.Георги Победоносец, на българската армия, национален празник. Само седмица по-рано Президентът Георги Първанов разисква на различни нива положението в Косово, среща Кондолиза Райс и посети Сърбия.

Българите в Лос Анджелис изживяха **БЪЛГАРСКИЯТ ГЕРГЪВДЕН**.

Така се наричаше 16-часовата програма, включваща пикник, футболен мач, концерт фолклорна музика и гостуване на новоотвореното българско кафене.

Организирано бе съвместно от Фондация БУЛГАРИКА, в-к ОБЗОР, Българската Православна Църква „Св.Георги” и Ген.Консулство. Специално от Ню Йорк е поканен и пристига Владиката Йосиф, който благослови играчите.

България-Македония – **Първият международен емигрантски мач** на сборни отбори от две държави с участие на нашата.

И двете съседки на Косово, тук в САЩ, на имения ден на президента.

Националният екип на отбора специално бе изпратен от президента на Професионалната лига Валентин Михов. Топки и ръкавици за вратара изпрати лично президентът на Футболния съюз Борислав Михайлов. Христо Стоичков изпраща подарък пет футболни книги с автограф.

Парите за мероприятията са дарени от фондация БУЛГАРИКА и събрани от самите участници – момчетата от нашия отбор.

За първи път **младите хора в Ел Ей доброволно събират пари за мероприятие**, като всичките се включват доброволно в работата, начело с треньора Атанасов.

На концерта дойдоха над 60 представители на македонското комюнити тук, включително председателят и Свещеникът на тяхната Църква.

Няма да забравя какво каза председателят на македонската черква – „Е па ние сме си същите“.

Идва, бих казала, **кулминацията**.

Евгени Веселинов пое **инициативата и организирането на шествието на Българската общност в Лос Анджелис в подкрепа и безпрекословна солидарност към българските медицински сестри и палестинският лекар, осъдени на смърт в Либия**. Само седмица преди ОСКАР-ите, на 11 Февруари 2007 г. успя да затвори цялата „Алея на Славата” (Walk of Fame) на бул. „Холивуд” (Hollywood Blvd.) за цели три часа, когато е периодът с най-много гости и туристи в Ел Ей. Пред входа на КОДАК Тиатър бе отслужен молебен от наш Отец и се пяха народни песни и химна на Р България - **прецедент в историята на Холивуд и българската емиграция в САЩ**.

Над 1200 човека се включват в инициативата, между които и известни имена от Холивуд и българската емиграция.

Десетки американски медии отразиха събитието.

Молитви са изречени още в синагога, арменска и католическа църква, както и в молитвеният дом на евангелската църква. В една от джамиите в ЛА, мюсюлманите кратко се молят на вечерна молитва. Всичко това става възможно, благодарение на голямата помощ оказана от американските власти. Но и на Генералното консулство в Ел Ей, като всичките служещи там участват със своите семейства в марша по булевард Холивуд. Изработени бяха 500 специални фланелки, знамена, трансперанти и плакати, които се раздадоха безплатно.

С тази инициатива и българският вестник ОБЗОР се присъедини към призива на медиите в България – БТВ, Дарик радио и в-к “Стандарт” по повод навършването на осем години от арестуването на нашите медицински сестри и палестинския лекар от либийските власти.

Малко след това на 4 март 2007г. фондация БУЛГАРИКА **финансира участието на студента Димитър Белчев в Маратона на Лос Анджелис**. Със специално подготвена фланелка Белчев пробягва разстоянието от 42,5 км в името на спасението на сестрите в Либия и се класира на челно място. Димитър пробягва последните 5 километра в Центъра на града с българското знаме, по случай националният празник на България.

На 12 март 2008 г. нашият сънародник Руси Минев загина трагично. Той имаше само баща си Петър в Ел Ей, който бе останал без работа.

Спомням си го, като днес – Евгени ми се обади и ме помоли, да намеря погребална агенция.

Оказа се обаче, че няма кой да плати за погребението, нито тук, нито в България, където трябваше да се изпрати Руси при живущата в Кърджали негова майка.

От името на **фондацията, вестника и българският ресторант** по това време - ДУНАВ, се събраха към 9000 долара. С парите **бе платено поклонението тук, превоза до България и погребението там**. На зова за помощ откликват всички български медии в интернет.

От началото на 2009 г. Евгени Веселинов договори **отварянето на българско училище в Българската Православна Църква „Св.Георги”**, съвместно начинание на Фондация БУЛГАРИКА с ръководството ѝ, което той се опитва да направи от 2007г. Той поема подсигуряването на учебници, помагала и учители.

Септември месец същата година **школото „Иван Вазов“ отвори врати**.

През февруари 2010г. ръководството на Черквата решава, че училището не може да остане в сградата им.

Евгени успя да **спаси буквално децата от улицата**, защото му бе казано в последния момент, като премества дечицата в другата Българска Православна Църква „Св. Климент Охридски“, която още същият ден приютява децата. Там където се намира и работи училището вече втора учебна година. Това, което съм чула от Евгени, и което той казва на всички е, че „България е спасила българското училище!“.

Имайки предвид, че през 2010г. бе одобрен проектът на Фондация БУЛГАРИКА към програмата „Роден език и култура зад граница“ на Министерство на образованието за финансиране на „Иван Вазов“ - българско училище в Лос Анджелис.

Евгени не забравя Храма и започва да плаща наем, като по този начин държавата България помага с финансови средства и на училището, и на Църквата. И той не забравя да им го напомни!

От 3-ти март 2009г. в библиотеката на Бевърли Хилс предлагат последният превод на най-любимия роман на българите у нас „Под игото“ на Иван Вазов. Причината да приемат книгата е Евгени, който я дарява и това, че е правил такова дарение в библиотека във Флорида. **Това е първата книга от български автор в превод**, която пряко може да се намери в Ел Ей.

Повече от година фондацията разпространява ПОД ИГОТО в САЩ.

Колкото и да не искам да кажа нещо „черно“, няма да успея.

Април 2009г. – Евгени Веселинов ми каза, че е предложен за Орден „Св. Св. Кирили и Методий“ – не го бях виждала в подобно добро настроение и дух. Чух по БНР за нагарждаването.

И тогава дойде „най-черният“ ден в който съм виждала Евгени – датата когато, Министерски Съвет бяха отменили наградата, като казали, че Веселинов (47г.) бил много млад.

Помислих си, че всичко ще свърши и най-вече исках да разбера какво ще се случи с мен, и поитях какво ще правим с фондацията, с проектите.

Евгени бе категоричен: „Аз като остареея какво да правя? Явно тези хора си харесват пенсионерите. Ние продължаваме – ние не го правим за тях, а за България и за децата!“

Така и стана Евгени продължи да прави неща, но каза че се концентрираме върху децата и още традиционни и нови неща за тях.

През септември същата година 2009-та Веселинов, чрез фондацията БУЛГАРИКА отвори българското училище „Иван Вазов“ за което разказах по-горе.

В началото на 2010 година се роди инициатива МАРТЕНИЦА, по идея и план на Евгени Веселинов в която се включиха българските училища по света и ДАБЧ, която се превърна в общо дело. Всяко наше школо по света изработи мартеници, като две от тях изпрати на българските Премиер и Президент. Популярни личности по места също получиха мартенички. Идеята бе да се съчетаят 1 и 3 март - САМО български празници и с много малки разходи да се постигне ефект. Да се напомни за българите, за училищата ни, за културата и образованието ни, за България! Че съществуваме! Евгени направи уебсайт на девет езика в който се разказва за традициите и как да се направи мартеница.

Последва ДЕТСКА КОЛЕДА! Подобна радост в очичките на българчетата не можеш да видиш в Лос Анджелис! Не само от празника, просто те нямаха други възможности да бъдат заедно !

Незабравим ще остане и ДЕТСКИ ВЕЛИКДЕН, който се организира за първи път в Ел Ей на 23 април 2011г. Тържество на което децата ден преди Възкресението научиха какво се е случило от български свещеник и украсяваха яйца за вечерта и другият ден, за родители и за приятели. Специално за празника бе дошла Ани Варданян – българска цигуларка от арменски произход, като денят съвпадна и с датата на която се отбелязва годишнина от Геноцида срещу арменците. Два празника за два народа на „края на света“ – за най-чистите създания – децата!

Училището „Иван Вазов“ взе участие в програмата при посещението на вицепремиера, министър на финансите и отговарящ в правителството за българите в чужбина Симеон Дянков на 5 април 2011г. в Лос Анджелис.

Както това ще се случи и за тържеството за 24 Май.

Последните изброени детски мероприятия бяха единствените, и само безплатни, за българската общност в Лос Анджелис за времето от септември 2009г. до май 2011г.

Разказът ми за Евгени Веселинов, в-к ОБЗОР и Фондация BulgariCA може да продължи много дълго. Но, ще си позволя накратко да припомня участието му в организацията за само още няколко неща:

- Присъствие на ежемесечните срещи с конгресмена Хавиер Бесера, в чийто район се намират и двете наши Църкви и ВАСЕС. На 3 март 2009г. заедно с него заминаха за Вашингтон и присъстваха на приема в Посолството на Р България;
- Посещението на Посланик Елена Поптодорова в Ел Ей;
- Концертът на „Мистериите на българските гласове“ за Националния празник 3 Март 2006 г., съместно с Генералното консулство, на който присъстват всички консули в Лос Анджелис и стотици сънародници;
- Множеството пикници, съместно с Църквата „Св.Георги“. С тогавашната президентка г-жа Десислава Митова поемат всичките разходи за децата;
- Постановка на Народния театър „Иван Вазов“, съместно с университета в Санта Барбара;

Ще си позволя да добавя няколко мисли на Евгени, които силно останаха в съзнанието ми и съм си ги записвала!

„Когато критикувате България не забравяйте, че вие сте България!“

„Хората около нас виждат това, което правим и им показваме! Те не разбират какво си говориме!”

“Докато си говорите и се чудите - направете нещо!”

„Мъдрувайте докато лудувате!”

„Луд брод газе – мъдрият лази!”

„За да не си пречим и за да сме заедно „Трите „З” трябва да изчезнат от съзнанието (злоба, завист, злорадство)!”

„За да вървим напред и за да ни уважават трябва да бъдем професионалисти и да стоим „отгоре” на чужденците! За да ни запомнят трябва да можем да казваме „благодаря”, и да уважаваме всеки, който прави нещо!”

Защо говоря за Евгени Веселинов в навечерието на 24 май – защото това е празникът на едни от българските будители Св.Кирил и Св.Методий, на българската култура и писменост!

Смятам, че със своите качества, като човек и организатор, с това, което е направил за българското в САЩ Веселинов заслужава да бъде споменат.

Защото това остава – споменът!

И порасналите американчета говорещи български!

И ние, на които Евгени не позволява в последните 10 години да забравим своят произход и Родината си България.

От нея - зависи, дали той заслужава и награда.

С уважение,

Павлина Павлова

pravlovabg@gmail.com